

въпросъ, по който ние казахме двѣ думи въ глава петѣ на тая часть — по въпросътъ за „новитѣ пжтища“, различни отъ оние, които Ботйовъ посочи на бждащата българска литература.

Г-нъ С. отрича пжтищата, посочени отъ Ботйова.

Г-нъ С. отрича идеитѣ на Ботйова.

„Тѣхнитѣ идеи (идеитѣ на Ботйова и Каравелова, р.), продължава още г. С., принадлежатъ на миналото, ние трѣбва да ги знаемъ, но не да ги подражаваме; ако между тѣзи идеи има и такива, които не принадлежатъ само на Каравелова и Ботйова, а сж достояние на вѣковетѣ, то толкова по-добрѣ: ние трѣбва да имаме тѣзи идеи, безъ да има нужда да ги свързваме съ името на единия, нито на другия, защото и пр.“

Ако всичко това, по примѣрътъ и слѣдъ З. Стояновъ и Ст. Заимовъ, г. Д. Т. Страшимировъ отрича, какво ще остане отъ Ботйова?

Очевидно, реакцията противъ българския поетъ е пълна, и било съ повече или съ по-малко думи, тая реакция е насочена противъ сжщността на Ботйовата общественно-литературна дѣятелностъ, тъй да кажемъ, противъ субстанцията на неговия духъ, противъ идеитѣ въ неговото литературно наслѣдство.¹⁾

Всички писатели-жонгльори, кой подъ образътъ на „приятель“, кой подъ образътъ на „безпристрастенъ“, критикъ, сж се опълчили противъ величието на Ботйова: противъ неговитѣ идеи, въплътени въ неговото дѣло, въ неговото литературно наслѣдство, проза и поезия, за да умаловажатъ дѣйствителното величие на човѣка. Едни ще подкопаватъ основитѣ на неговото художество, други, за хатѣра на „вжтрѣшното съвършенство“ ще

¹⁾ Онѣзи, които искатъ да се опознаятъ по-подробно съ „съчинението“ на г. Страшимирова („Критически опитъ“ и пр.), тѣмъ прѣпоръчваме книгата на нашия именитъ писатель Д. Благоевъ — „Общественно литературни въпроси“, томъ първи, стр. 66—92.